

[Kai Moltke.]

krav om en mindsteløn på 450 kr. om ugen som noget, man vil tilstræbe ved de kommende overenskomstforhandlinger, rejser der sig ærlig talt det temmelig alvorlige og temmelig konsekvensfyldte spørgsmål, om der netop for disse lag af befolkningen tiltrænges nedsatte bilpriser, eller om det netop er billigere øl og cigaretter, der mest trænger sig på — trods min sympati for at bringe disse afgifter ned. Når man stiller et sådant forslag, skal man sigte på, i hvilke lag af befolkningen der er størst trang til at stimulere købekraften. Det vil igen med den indkomstfordeling, vi nu engang har her i samfundet, og med en stigende procentdel af folk uden normale indtægter, sige, at hvis man skal slække på finanspolitikken, bør det være på sådanne områder, at det virkelig kommer dem til gode, som i størst omfang for tiden mærker en svigtende indkomst, til øget forbrug af nødvendighedsartikler fremfor luksusvarer. Jeg hørte sådan set med glæde den socialdemokratiske ordfører endnu i princippet fastholde, at en nedsættelse af momsen som helhed ville være at foretrække fremfor en detaljeret nedsættelse af punktskatterne i øjeblikket. Jeg vil med glæde imødesee den af finansministeren bebudede kulegravning af hele spørgsmålet om punktskatternes hensigtsmæssighed, og om man ikke er gået for vidt, sådan at hvor man tilstræbte en større indtægt, er man i virkeligheden på grænsen af at få mindre indtægter. Nu taler man om tekniske beregninger og om, at man ikke bør pålægge erhvervslivet øgede administrative opgaver. Hvis det er tilfældet, vil jeg indrømme, at det med at regulere med en niendedel procent i og for sig ikke gør administrationen lettere, end den har været, hverken centralt eller for de enkelte. Hvis vi skal se på det rent tekniske, ville en tilbagevenden til de 10 pct. absolut være en teknisk lettelse i enhver retning. Eftersom vi tidligere har fremsat ønsket om at få nedsat eller afskaffet momsen på det, som hører til dagliglivets forbrug, på de mest nødvendige

forbrugsvarer, kan jeg ikke sige andet, end at hvis socialdemokratiet skulle have virkelig reelle hensigter bag sine tanker, ville jeg foretrække en nedsættelse af momsprocenten igen til et rundt tal som første skridt, hvilket selvfølgelig ikke udelukker, at man går til en kulegravning og en regulering af punktskatterne på de forskellige områder.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Aksel Larsen*): Jeg ser mig desværre ikke i stand til at takke hverken ministeren eller de forskellige ordførere for nogen udpræget velvilje over for vort forslag. Men jeg kan i hvert fald takke dem for de udtalelser, der er fremkommet, for de var i mange henseender interessante. De giver nu alligevel tinget lejlighed til at beskæftige sig med problemet, og de kan også være tjenlige af hensyn til den fortsatte behandling, hvad enten det bliver i udvalg eller her i salen, når de lovforslag, finansministeren nu bebuder, måtte komme til behandling.

Man må stadig væk have for øje, at der er to årsager til, at dette forslag til beslutning er kommet. Ja, jeg forudsikker, at der måske er en tredje, nemlig den, at det er et så stort problemkompleks, at man formodentlig ikke kan forvente eller forlange, at et enkelt parti, der står uden for regeringen, skal være i stand til at komme med en serie udarbejdede lovforslag om alle disse forskellige spørgsmål. Derfor må det være rimeligt, at man kommer med det som et forslag til en beslutning, som en henstilling til regeringen.

Men ellers: der er to væsentlige årsager. Den ene er, at regeringens hidtidige politik påviseligt har forstærket afmatningen og medført, at det går galt med beskæftigelsen. Det behøver vi ikke at diskutere så forfærdelig meget. Vi har diskuteret det under åbningsdebatten i folketinget, og de vise mænd fra det økonomiske råd har givet os ret i det synspunkt, at forbrugsbegrænsningen, som er foranlediget navnlig af denne regerings hidtidige politik, har virket